

РЕШЕНИЕ

№ 7771

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9563** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитър Гальов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Маунтлинк“ЕООД-гр.С.,с ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника- адвокат Ал.В. от САК, против Решение № 3631от 26.07.2023г. по НАХД № 7162 по описа на Софийския районен съд /СРС/ за 2023г, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия Г и № 0032136 на СДВР. В жалбата се твърдят нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Изразява се несъгласие с констатациите на съда за законосъобразно издаване на ЕФ. Не е посочена дата на издаване на фиша, която била необходима във връзка с указанията на интернет-страница на МВР относно плащане на наложените глоби/имуществени санкции. Изразява несъгласие с извода на СРС, че липсата на подпис на издадения ЕФ не е процесуално нарушение.

В ЕФ не е посочено, че автомобилът се управлява, а само неизпълнение на задължението на собственика за сключване на застраховка ГО, при това с неясен адресат-кое лице. Нормата на чл.638, ал.1 и ал.4 от КЗ съдържа два състава на адм.нарушение, а по начина на описанието не се съдържа съществен елемент от

конкретното нарушение. Не може да се установи кой е адресата на наложената санкция. Видно от нормата на чл.647, ал.3 от КЗ възможността да се наложи санкция чрез електронен фиш касае само хипотезата, при която с АТСС е установено управление на МПС, без сключена задължителна застраховка, а в процесният ЕФ липсва отразяване на този съставомерен факт- на управлението.

Съдът не се мотивирал защо потвърждава ЕФ, а само бланкетно се сочи, че няма нарушение на материалния закон и процесуалните правила. СРС не е взел предвид и доводите на жалбоподателя относно протоколът съставен за използване на АТСС, който е изготвен на 29.04.2022г., а електронният фиш- на 28.04.2022г. Според касатора, протоколът следва да бъде съставен в деня на „съставяне на фиша“, тъй като отразява факта на установяване на нарушението. Иска се от касационната инстанция да отмени решението на СРС, както и оспореният ЕФ.

В открито заседание, касаторът не изпраща представител.

Ответникът-СДВР, се представлява от упълномощения юриконсулт Б. С., с представено в съдебното заседание пълномощно. Изразява становище за неоснователност на оспорването. Не сочи нови доказателства. Иска се да бъде оставена без уважение подадената касационна жалба, респективно да бъде потвърдено съдебното решение, както и да бъде присъдено юриконсултско възнаграждение, в определен от съда размер, а в условието на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, ако се претендира такъв.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението на СРС е правилно, а касационната жалба- неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, XX-ти касационен състав, в пределите на проверка, съгласно чл.218 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН,като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, приема следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, подадена е от надлежна страна с право на жалба срещу неблагоприятен съдебен акт, който подлежи на касационно обжалване, в преклузивният срок по чл.211, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл.212 от АПК.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

При постановяване на оспореното решение, с което ЕФ е потвърден СРС е приел за установено, че на 28.04.2021 г. в 16.58 часа в [населено място], [улица]/гробнищен парк Б./ с посока от [улица]към [улица]лек автомобил „Пежо 308“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Маунтлинк“ЕООД, е установено нарушение на Кодекса за застраховането, заснето с описаното конкретно АТСС, което нарушение се изразява в липса на сключена задължителна застраховка ГО. Съдът принципно е обсъдил приетите по делото веществени доказателствени средства и приложими законови разпоредби във връзка с вмененото нарушение, за което е наложена имуществената санкция. Цитирани са реквизитите, които съдържа ЕФ, съобразно образеца, като се позовавал и на легалната дефиниция на ЕФ. Изрично са обсъдени доводите на жалбоподателя относно „датата на съставяне на ЕФ“, относно наличието на подпис, респективно на конкретен издател и са съобразени нормативните изисквания в тази връзка.

Въз основа на направените фактически констатации е обоснован извод, че при издаване на ЕФ не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществените, съответно нарушения на материалния закон, като е посочено, че

конкретното неизпълнено задължение, за което е наложена имуществена санкция по чл.638, ал.1, т.2 от КЗ, спрямо лице по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, което не изпълни задължението да се склучи задължителната застраховка ГО. Изтъкнато е, че в случаят става въпрос за обективна /безвиновна отговорност/ на юридическо лице. Колкото до лицето, което е управлявало автомобила, този факт е отчетен като ирелевантен предвид субекта на отговорността- дружеството, в качеството на собственик. В съответствие с крайния извод за законосъобразно наложена имуществена санкция, съдът потвърдил ЕФ.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но НЕПРАВИЛНО.

В решението са обсъдени събраните доказателства, но при обсъждане на относимите в това специфично производство правни норми, съдът не е констатирал, че в текста на обжалваният ЕФ има неяснота относно вмененото деяние, доколкото не е посочено извършването на „управление“ на процесното МПС. Само за такова изпълнително деяние е допустимо издаването на ЕФ, в противен случай е следвало отговорността на собственика да се реализира по общия процесуален ред, със съставяне на АУАН и НП. В случаят, законовото основание за издаване на ЕФ е не само неизпълнение на задължение за склучване на задължителната застраховка, а осъществено управление на ППС, за което не е изпълнено задължението. Това е така, защото чл.647, ал.3 от КЗ указва, че „Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма склучен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата...“. Този факт не може да се предполага, а следва да е посочен изрично в описанието на деянието, в противен случай е налице неяснота относно фактическият състав на нарушението, което се вменява. Освен това в ЕФ не е посочена и нормата на чл.647, ал.3 от КЗ, сред изброените правни норми, въз основа на които се издава този ЕФ, а както вече бе отбелязано само тази хипотеза предвижда издаването на ЕФ за подобно нарушение, в противен случай следва да се прилага общият ред- съставяне на АУАН и НП. Самата правна квалификация на описаното в случая нарушение е по чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, а това също е индигия за налагане санкцията на собственик, само поради факта, че не е изпълнил задължението си, но не и за осъществено управление на конкретният автомобил, което обстоятелство е част от друг състав на нарушение, а именно по чл.483, ал.1, т.2 от КЗ, каквото нарушение не е вменено с издадения ЕФ. При тези констатации за съдържанието на ЕФ се обуславя извод за неговата незаконосъобразност, защото така направеното описание и посочените правни норми, основали издаването му, не водят до еднозначен извод за какво точно деяние е наложена санкцията, дали за това, че собственикът не е склучил застраховка или за осъществено управление на такова МПС, респективно доводите на касатора в тази насока са основателни. В този смисъл е и практиката на съда, например Решение № 3223 от 16.05.2023г. по КНАХД № 2720 от 2023г. по описа на АССГ.

Останалите доводи на касатора са неоснователни, но това не променя крайният извод за незаконосъобразност на ЕФ и същият следва да бъде отменен. Не е необходимо връщане на делото за ново разглеждане, поради което следва да се постанови акт по съществуващото на спора, с който да се отмени оспореното решение на СРС и вместо него да се постанови ново решение за отмяна на процесния ЕФ.

При този изход на спора разности не се присъждат, тъй като в касационната

жалба такова искане не е направено, нито в открито съдебно заседание, поради което съдът не е сезиран с искане за присъждане на разноси от страна на касатора, по което да се произнася. При този резултат ответника по касация няма право на разноси и поисканото от нейния представител юрисконсултско възнаграждение не следва да се определя.

Мотивиран от горното, на основание чл.221, ал.2, предл.2-ро от АПК, Административен съд София - град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3631 от 26.07.2023г. по НАХД № 7162 по описа на Софийския районен съд за 2023г, като вместо него ПОСТАНОВИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш /ЕФ/, серия Г и № 0032136 на СДВР, като незаконосъобразен.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.